

Dr inż. Włodzimierz Kuberka

Włodzimierz Kuberka urodził się w 1935 r. Po ukończeniu poznańskiego Technikum Drogowego studiował budownictwo na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Poznańskiej, gdzie w 1958 r. uzyskał stopień magistra. Następnie kontynuował studia magisterskie na Politechnice Warszawskiej, zakończone w 1965 r. dyplomem geodety. Już podczas studiów budowlanych, w 1955 r. podjął pracę w Katedrze Geodezji Politechniki Poznańskiej jako pomocnik asystenta. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1974 r. i awansował na stanowisko adiunkta. Swoją rozwój naukowy z zakresu inżynierskich zastosowań geodezji w dużym stopniu zawdzięczał współpracy i opiece naukowej profesora Stefana Przewłockiego z Politechniki Łódzkiej.

Dr inż. Włodzimierz Kuberka był bardzo cenionym geodetą specjalizującym się w metodach pomiarów przemieszczeń elementów konstrukcji budowlanych, w tym szczególnie mostów.

Poza pracą na uczelni wykonywał liczne ekspertyzy i opracowania geodezyjne dla budownictwa przemysłowego (suwnice, kominy, słupy sieci przesyłowych) i drogowego (mosty, wiadukty, tory kolejowe). Angażował się także społecznie, głównie w ramach Stowarzyszenia Geodetów Polskich, w którym w latach 1983-1992 pełnił funkcję przewodniczącego Oddziału Wielkopolskiego. Przez wiele lat gorliwie zajmował się organizacją kursów, szkoleń i sympozjów organizowanych przez OW SGP. Szczególnie w pamięci geodetów zapisały się organizowane w latach 1973-1993 Dni Geodezji na Międzynarodowych Targach Poznańskich – główne w tamtych czasach źródło wiedzy o nowoczesnych rozwiązaniach pomiarowych na świecie. Za swoje zasługi uzyskał liczne medale i odznaczenia, w tym Złoty Krzyż Zasługi (1976 r.) oraz Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1980 r). Za działalność na polu stowarzyszeniowym w 1983 r. otrzymał Złotą Odznakę Honorową NOT, a w 2007 r. najwyższą, Diamentową Odznakę Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

Dr inż. Włodzimierz Kuberka przez wiele lat kierował Pracownią Geodezji, a przez kilka kadencji dyrektorskich (w latach 1977-1991) pełnił, z wielkim zaangażowaniem i starannością, funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Inżynierii Lądowej. W 2000 r. przeszedł na emeryturę. Zmarł 8 sierpnia 2017 r.